

Suomalaisen laulun juhlaa

Perniössä on saatu nautiskella keskimääräistä maalaiskuntaa tiheämmin klassisen musiikin konserteista. On kartano- ja kirkkokonsertteja. Vox Unica piristi taannoin tienoon musiikkiantia. Esiintyjät vaan yleensä ovat olleet tuontitavaraa.

Sunnuntaina saatiin omasta takaa. Perniöläinen Sirkka-Liisa Ollikainen-Heinonen antoi pianistinsa Esko Reiman kanssa juhlakonsertin 25-vuotisen työurakan merkeissä. Konsertin ohjelma perustui tukevasti kotimaisiin hedelmiin. Siltä pohjalta voi mainiosti ponnistaa näin Verdi-vuonnakin.

Sibeliuksen tunnetuilla lauluilla oli tietysti kantava osansa, mutta ei Madetojaa eikä Merikantoakaan suo väheksyä.

Kokeneen ja paljon esiintyneen taiteilijan kasvoilta ja kehosta paistoi melkoinen jännittäminen. Alkuun päästiin kuitenkin moitteetta. Yksi Sibeliuksen tunnetuimmista lauluista Sävi, sävi, susa (Soi, soi, kaisla) päätti onnistuneesti ensimmäisen osion ja sai jo monen kuuntelijan käsivarret kananlihalle.

Toinen ja neljäs osuus toivat Madetojan ja Merikannon perussuomalaisia lauluja, jotka eivät jätä koskettamatta. Äidinkielellä on merkityksensä. Suomeksi sisäistää selvemmin.

Linjan katkaisi sopivasti kolmas osa. Se koostui tunnetuista negrospirituaaleista, jotka uskonnollisesta väreestä huolimatta koetaan kevyehköiksi. Kiinnostavana piirteenä Sirkka-Liisa Ollikainen-Heinonen oli opetellut tyyliin sopivan artikuloinnin. Jos ei olisi nähnyt, olisi voinut kuvitella neekerinaisen syvästä ja kuumasta etelästä laulavan.

Suomalaisen laulukonsertin pitää päättyä Sibeliukseen. Niin nytkin. Jännitys taisi laueta lopullisesti vasta tässä viimeisessä osiossa. Laulu raikui ja koetteli lukion rakenteita, mutta sen kypsytynyt viesti hiveli kuulijain korvia.

Saliin ennättäneet ennätyselliset toistasataa henkeä saivat vielä toiveidensa täytty-mykseksi ylimääräisinä Sibeliuksen Ensisuudelman ja Merikannon Omenankukat.

Esko Reima asettautui selvästi taustalle säestyksissään. Katsomosta koettuna pari sulautui yhdeksi, kuten viisitoistavuotinen yhteistyö antaa olettaakin.

Konsertin ennakkomainos ja varsinainen ohjelmalehtinen noudattivat arvokkaan tyylikästä linjaa. Kannesta paljastui himmeästi konsertin säveltäjien nimikirjaimet. Vaikka kansalaisten oletetaankin tuntevan tärkeät säveltäjänsä, lyhyet esittelyt tulivat tarpeeseen. Koska kaksi kolmasosaa kappaleista esitettiin vieraalla kielellä, suomalaisten sanojen jakaminen yleisölle osoitti myös fiksua harkintaa.

Sirkka-Liisa Ollikainen-Heinonen on kokenut ja laaja-alainen musiikin ammattilainen, joka opettaa ja kouluttaa erityisesti harrastajia. Perniön kunnanisät ja tavalliset musiikista kiinnostuneet pulliaiset voivat onnitella itseään, että talousvaikeuksissa kituvassa kunnassa edes tämä kulttuurin puoli, eli harrastepohjainen musiikin opiskelu on kunnan kantimissa. Monessa paikassahan hommaa hoitaa muilta kiireiltään naapurikunnan sivutoimikanttori.

pajen